

THE SRĪ MŪLAM MALAYĀLAM SERIES.

No. XI.

KRISHNA LEELA
(Rasakreedā)

EDITED

WITH AN INTRODUCTION

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L. L.,
Director of Ayurveda, Travancore
and
Curator for the publication of Malayalam Manuscripts

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

THE SRÎ MÛLAM MALAYÂLAM SERIES.

No. XI.

KRISHNA LEELA
(*Rasakreeda*)

EDITED

WITH AN INTRODUCTION

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L. T.,

Director of Ayurveda, Travancore

and

Curator for the publication of Malayalam Manuscripts

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1925.

[Price sh. 4.]

All Rights Reserved.

ആമദാനവത്തും ദശാം മുത്തപ്പത്താമ്പത്താം അല്ലെങ്കിൽ
മുതൽ, ഇപ്പുത്തിനാമ്പാം എല്ലായാംവരെയുള്ള അവയവല്ലായണ്ണലില്
ടണ്ണിയ തുണ്ണലിലുക്കെല്ല വന്നിക്കൊന്ന ഭാഗങ്ങളെല്ല സംക്ഷേപിച്ച്,
ഡാഷ്ടിൽ പഠനായിട്ടുള്ളതിട്ടുള്ളതാക്കൊന്ന “തുണ്ണലില്” അടിവാ
‘രാസകീഡ’ എന്ന മുഴുവൻ ചെറിയ ചുസ്തികൾ. രാസത്തിന്റെ അഭി
വ്യക്തിക്കു ഫോറുവായ ഒരു തരം നന്തരനമായ രാസകീഡയെ
നന്ന്.

“നെടുമ്പിൽക്കണ്ണാനാ--
മന്നോന്നാതകരാത്രിയാം
നൽകിനാം ദിവദ്രാങ്ങലാ
മന്യചീത്യ നൽകാം.”

എന്നാണ് പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അതുപോലെ
കണ്ണാട്ടേഷം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫോട്ടോമണ്ഡലത്താൽ പ്രശ്നാഭിൽ
മായ റാസക്രിയാമരോധാശ്വം, ഗീതവാളത്തുമെഴുന്നമേന്നാർ
ദമാകുംവണ്ണം യമുനാചുളിന്നപ്രദേശങ്ങളിൽ വച്ചു ദേഹംപെ
ജരുപരന്നായ ഭഗവാൻ നടത്തി.

ஸம்பாரஸமுடுத்திகீல்ர முகரமைத்திடுத்துவானத்து மா
ழ்வத்தையான் ராப்புக்கியலில் மகோவரமாயி வள்ளித்திரிக்கை
நால். அதைவிகிற ஆவங்கல்லூருநத்தில் அங்கேவிக்கொ ஆவங்க
நால்வும், ஒக்கமால் சென்னாலயத்தொட்டுக்கிடுத்துவும் கூறுவது ஒலை
நதைவும்போக்கான பாரமானவும், எனத்தொன். விழியங்குவத்தை
கூறக்கிடுது ஒலைக்கொ ஒக்கமால்வு, கூறுவது ஸப்புத்தானால்
தான் கொடுக்குண் ஏடுக்கிப்புக்காரியத்து பல்வாய குறுமத்தப்பானத்து
நாஸக்கியலில் நினை உறையுலாக்கொள்க்குள்ளது.

എന്നാൽ പരിപരസ്യം നിലുമ്പിയതുക്കാണ് ഇവിടുകളിൽ ചേഷ്ടിക്കാതെ ഒരു കരിപ്പാം പാടിക്കപ്പെട്ടു അണി മൂലം നിലനില്ക്കുന്നതല്ല. അതുംതന്നെ വിചാരിക്കണമെന്തു കണ്ണാടിമരങ്ങൾക്കിട്ടാക്കണ. അവർ അതാണ്? അവരെപ്പറ്റി മുരാൻഡാജിൽ എറ്റു പറയുന്ന ഏറ്റവും നോക്കു.

“എറാ മഹാപ്രയസ്സും തോറ്
 ദണ്ഡകാരന്മാവാസിനാം,
 പ്രിഞ്ചപാ രാമപ ഹരിം തത്ര
 ഭോക്ക്‌തുമെച്ചു ചെൻ സുവിഗ്രഹം.
 തേ സദ്യേ ശ്രീത്രപമാഘനാഃ
 സമുദ്ഭൂതായു ഗ്രാകലേ,
 ഹരിം സംപ്രാപ്യ കാമേന
 രതോ മുക്താ ഭവാന്വാത്”

എന്ന ‘പത്രചുരണ്’ത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട്, ഗ്രാഫ്റ്റ് കളെല്ലാവയം പുവജമഞ്ചളിൽ ദിവസം വളരുക്കാലം ആ രാധിചൃതികൾ ഫലമായി ഭവാനോട്ടാത്തേൻ മിസ്റ്ററാ യി മാത്രം അവരിൽ തുവരാണെന്ന് സിഖിക്കുന്നു. ഇവരിൽ റഡ് മുതാബയാഡ് നിത്യസിഖകളും മറ്റുചിലർ നായനസിഖകളും ചിലർ ശ്രദ്ധിച്ചേരുകളും ചിലർ ‘സംഖ്യയും സുരസ്യിയും’ എന്നതുകൊണ്ട് ഭവാന്നീകളും ആണെന്ന് വന്നുള്ളൂണ്.

“గోవ్యున్న శ్రీతయేం కులితయా
అంశించి గోపకున్నికాస
బెవుకున్నాయి రాజేణ!
ఓ మహామహిమ కృష్ణయైట.”

ஒன்று, 'பறமதுரை'வகுப்புக்கால மொழிக்கல், முதிக்கல் ஆசிக்கல் தேவகரைக்ககல், ஒன்றிவரல்ளையில்லை. மூவர் மாணவிகளுடைய நினைவுகளை விடுவது அதை விடுவது என்று சொல்ல வேண்டும்.

ശ്രദ്ധക്കുണ്ട് ശ്രദ്ധക്കുണ്ട് ശ്രദ്ധക്കുണ്ട് ശ്രദ്ധക്കുണ്ട്
തയ്യളിക്കാനും തന്നെ സിക്കിമാനും.

ഒലവാന്തരക്കേ, രാസക്രീഡക്കുന്നവുമുള്ളതു, ദ്രാഗമായാഥും പാതിതിനും കൂടി ട്രാണിനും ഭാഗവതത്തിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതു ദ്രാഗമായയുടെ അത്രയും യഥാർത്ഥ രാത്രികളുടെ വിശദാവലാണി, ശാരദോത്തംപ്ലുമ്പ്ലൂകാൾ എന്ന കല്പിക്കവാൻ കാരണം. എത്തുകൊണ്ടുനാൽ മല്ലിക വസന്തത്തികളപ്പുതെ ശരത്തിൽ ചുപ്പിക്കാറില്ല. ഈ വൈദക്ഷണ്യത്തെ അതു വിശദാവലാണെങ്കിൽ വേദവാംസഭയാണ് ധനനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദ്രാഗമായാൽ അത്രയാളിച്ചിട്ടുന്നവയും ഉണ്ടാകും, ഒരുസ്തമയത്തെ പാശാം മുള്ളുമുരാഹിച്ചുമണ്ടത്. ഇന്തി ഉണ്ടാകുന്ന

മാഹാത്മാന്തക്കരിച്ചെഴുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എന്ന ചിന്തിക്കാം. ‘ആത്മാരാമോപ്പുരിരമൽ’ എന്നതുകൊണ്ട് ആത്മാരാമനായ അംഗീക്ഷിക്കുന്ന രമിക്കവാൻ പറസ്റ്റമായമൊന്നും വേഖിക്കുന്ന വന്നുള്ളട. സദാ സ്പദ്ധപാനങ്ങത്തിൽത്തന്നെ രമിക്കുന്ന ഭഗവാൻ ഗോപാലും കുടൈക്കൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. സ്വപ്നക്കുള്ളായ ഗോപാലും കുളിക്കുളെ രമിപ്പിക്കുന്നതിനോരും ഭഗവാൻ ദാപാത്മാവിൽ രമിച്ചുത്തുണ്ടെന്നും, രതിന്തൃശ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആത്മാനന്ദത്തിൽ രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗോപാലും കിസ്താരമായ കാമസുവത്തിൽ രമിച്ചുതായി ഒരിക്കില്ലോ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

പിന്നീട് ഭഗവാൻ മാനുദാവികാരങ്ങൾക്കു വശരൂപത്വം എന്നുള്ളത് “ആത്മാവരജലസൗരത്ത്” എന്നതുകൊണ്ട് സിലിക്കുന്നു. ചുണ്ണംമുഖംനന്ദത്തിൽ സദാ രമിക്കുന്ന ഭഗവാൻ കാമസുവത്തിൽ പ്രസക്തി ഉണ്ടാവാനവകാശമില്ലെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ.

അംഗീക്ഷിപ്പിച്ചെന്നുള്ളതുകൂടായ ഗോപാലും കാക്കം, തിവാച്ച് തനിലുള്ള തുണ്ണി നാഡിച്ചുപോയി എന്നതു പിന്നീടുള്ള അവക്കട ചേഷ്ടിത്തങ്ങളുകൊണ്ട് ഭഗവാൻ ഘുംബാക്കിട്ടുണ്ട്. ചെവരാന്തും എഴുപ്പാർഡ വരങ്ങുവോ, അഴുപ്പാർഡത്തനെ സന്തുാസിക്കണമെന്നാണ് വേദോക്തി. ഉദമരേവ വിരജേരു തദ്ദഹരേവ പ്രലജേരു, എന്ന ശ്രൂതിവചനപ്രകാരാ ഗോപാലും സ്വപ്നത്രംചുതാലിക്കുള്ളുഭഗവാനന് ശരണം പ്രാപിച്ചതിലെന്നാണ് അതുല്യത്തുപൂട്ടുവാനുള്ളതു്?

പരിക്ഷിത്രുമഹാരാജാവിനും ഗോപിമാതരട മോക്ഷാ പ്രാണി മതലാധവയെപ്പറ്റി ചിച്ച സംശയങ്ങൾ ജനിക്കാതിരുന്നില്ല.

‘എങ്ങിം വിഴ്ച പരം കാന്തം
ന തു മുഹിതയാ മനേ!

മുണ്ടുവാദേശപരം-

സ്ഥാസം മുണ്ഡിയം കൂടം?’

എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ സമാധാനം പറയുന്ന ക്രൂതത്തിൽ,
‘കിാമിം ക്രൂയം ഭയം ദേശം ദേശം
മെമക്രും സൈംഹ്യമേഖം ॥
നിത്യം ഹരേ വിഭയതോ
യാന്തി തമജത്താം ഹി തേ,’

എന്ന പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭഗവദ്വിഷയത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ഉന്നോച്ചത്തി, എത്ര കാരണത്തോടുകൂടിയതാണിത്തന്നും, സപ്ത ആവലയത്തിക്കൽ പത്രവസ്താനിക്കുന്നു. കാമംകൊണ്ട് ദോ പാസ്റ്റിക്കളും, ഫ്രോധംനിമിത്തം റിത്രോലാറിക്കളും, ഭയംനി മിത്തം കൂൺസാറിക്കളും, ലൈഡംനിമിത്തം റഡ്ഗേറും മുതലായവയും, റൈക്കുംനിമിത്തം പാണ്ഡ്യവുത്രാറിക്കളും, ഭക്തനിമിത്തം നാരഭാറിക്കളും, മഹാരാജാശിത്തിൻ്റെ. വസ്തുസ്ഥിതി ഈപു കാരമാട്ടിരിക്കു, ദോപാസ്റ്റിക്കളുടെ മോക്ഷപ്രാപ്തിവിഷയത്തിൽ അത്രുത്തെഴുട്ടുവാനാക്കാം ലൈനു സിഖിക്കുന്നു.

‘നേരവാദം റിസ്റ്റൂൾ കൊണ്ടു
വേതാ ഭഗവത്പ്രജേ
ദേഹംപ്രദേഹപ്രദേഹ മുദ്രിച്ച്
യത എത്തപിച്ചചുതേ’

എന്നാണിപ്പാശപ്പെട്ട സംശയനിപുണ്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു ഭഗവാൻ വ്യാസമാണെങ്കിൽ.

ഭോപാസ്റ്റിക്കളുടെ ഭക്തിയെ സ്ഥിരയാക്കിചെയ്യുന്നതിനും യി ഭഗവാൻ അന്തർഫിതനായി. ഭക്തിമുദ്രയായ അവകാശ ശ്രീതംകൊണ്ട് പ്രസന്നച്ചിത്തനായ ഭഗവാൻ, സാക്ഷാമമമുഖമുഖം അവകാശ പുരോഗാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ഭഗവാൻ അവരെ റാണ്ടപന്നംചെയ്യുകുഴിഞ്ഞതേപ്പാടം അവർ ചോദിച്ചു.

“ഭജതോറിംഭജഭേദുക,
എക എത്തപിപത്രം
നോദയാംശു ഭജന്തുക
എത്തനാ ബ്രൂഹി സാധു ഭോ!”

“ദോക്കത്തിൽ മുന്ന തരക്കായണ്ട്. ചിലർ തങ്ങളെ ഭജിക്കുന്ന വരെ അതുപോലെ അഞ്ചോട്ടും ഭജിക്കുന്നു. മറ്റ് ചിലർ തങ്ങളെ ഭജിക്കാത്തവരെ അഞ്ചോട്ടും ഭജിക്കുന്നു. വേരെ ചിലർ തങ്ങളെ ഭജിക്കുന്നവരേയും ഭജിക്കാത്തവരേയും ഭജിക്കുന്നില്ല. ഈ കിഞ്ഞിര തത്പരത തങ്ങളോടു ചാരണത്താലും.” ഇതിന്റെ ഉത്തരമായി ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു.

“മിദോ ഭജനി യേ സവ്യഃ
സ്പാതേത്മകാനേതാല്യമാ ഹി തേ,

ന തതു സൗഹ്രിദം ധർമ്മഃ
സപാത്മാത്മം തലി നാനുമാ.”

അനേക്കാനും ഭജിക്കുന്നവക്ക് സപാത്മം രാത്രം പ്രശ്നാജന്മാ കന്ന. അതിൽ മൈഡരവുമില്ല, ധർമ്മവുമില്ല. ഈ സപാതെപ്പ ക്രാറമാകയാൽ അധികമാണെന്ന.

“ഭജന്തുഭജതോ ദേ വൈ
ക്രാന്നാഃ പിതരൈ യാഹാ
ധമേംാ നിരപ്പവാദോ/ത
സൗഹ്രിദംവൈ സുഖല്പമാഃ.”

തങ്ങളെ ഭജിക്കാതെവരെ അര്ഥഭാട്ട് ഭജിക്കുന്നവർ ക്രാന്നയുള്ള വരാക്കന്. മാത്രാപിതാക്കമാർ എന്നാനങ്ങളെല്ല മൈഡരിക്കുന്നതു ക്രാന്നകൊണ്ടാണെല്ലോ. ഇപ്പുകാരരതനെ എഞ്ചനങ്ങളും തങ്ങളെ ഭജിക്കാതെവരെ ഭജിക്കുന്നതു കാരാന്നുംകൊണ്ടാക്കന്. ഇതിൽ ധർമ്മവും സൗഹ്രിദവും നിരന്തരവാദമാശിത്തനെന്ന ഇരിക്കുന്നു.

“ഭജതോ/പി ന വൈ കേച്ചിൽ
ഭജന്തുഭജതഃ ക്രതഃ?
അത്തമാരാമാ റപ്പാഡ്രി കാമാ
അതുനാജതാ മുത്രു ധഃ.”

ഭജിക്കുന്നവരെയും ഭജിക്കാതെവരും ഭജിക്കാതെവർ നാലു തരത്തിലുണ്ട്. പ്ര. അത്തമാരാമമാർ:—അത്തമസപത്രപത്രിൽ നിമിഗ്നമാരായ അര്ഥേഭ്യുലിക്കർക്കു ഭേദഭർത്തികളുടെ സേവ്യസേവകഭാവം അറിയാവുന്നതല്ല. റ. അരുപ്പകാമമാർ:—വിഷയാസക്രമാരല്ലാതെവർ അനുരോദം സേവിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉന്നിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഒ. അക്രൂതജാതിക്കമാർ:—സാജനങ്ങൾ ചെയ്ത ഉപകാരത്തെ അറിഞ്ഞു പ്രത്യുപകരം ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൂലമാർ. - ഇവർ മെഡിറ്റീറേറ്റേഷൻ അനുരോദം ഭജിക്കുന്നില്ല. റ. മുത്രേഡ്രിഷ റാഡ്:—‘ഉപകരം മുക്കി സ്തുതി എന്നതു ഉപകാരംചെയ്യുവനെ ഭ്രാഹ്മിക്കുന്ന വർ മുത്രേഡ്രാമികളാക്കന്.

“നാമം തു സദേവ്യാ ഭജതോ/പി ജംതുന്ന
ഭജാമുഖി മാനം.ഷവുത്തിരുത്തരം

യമാധന ലഘുധന വിന്ദി

തച്ചിന്തയാന്ത്രം നിഭ്രതോ ന വേദ.”

ഞാൻ മേൽ പറഞ്ഞവരിലുംപുട്ടവന്നല്ല. ഞാൻ പ്രാണികളുടെ ഹിതെത്തച്ചിയാക്കണ. എന്ന ഭജിക്കുന്നവത്തെ ഭക്തിക്ക് സെമ്പാല്യൂണിംഗാക്കവാനായി ഞാനവരെ ഭജിക്കാംവിരിക്കുന്നു. ഭജനാരംഭകാവത്തു പ്രത്യക്ഷനാഹിത്തിന് എന്ന പിന്നെ അവർക്കാശുന്നില്ല. എന്നും ആ സ്വന്തു പത്തിൽ അവർക്ക് കാലങ്ങൾ തത്തിൽ സ്ഥിരത്താവി ഉണ്ടാക്കണ. നിഖിലനന്നായ ക്രവന്ന ലഘുധയ ധനം നൃഷ്ടിക്കുന്നോടു അവന്നും ചിത്രവൃത്തികൾം അതിൽക്കാതും പിന്നീടുവ്യാപരിക്കുന്നതുഡും, എന്നും ഒരുന്നും കുറഞ്ഞ കുടിയ ഭക്തിക്കാർ അത്തും അഭ്രാവത്തിൽ ആ ആപത്തെത്തന്നെ നിരന്തരം സൂരിപ്പിന്നുതാനും. ഇതാണ് ഞാൻ ദശക്കാരുടെ വിഷയത്തിൽ പരമകാരണിക്കുന്നു പറഞ്ഞത്തിന്നും താൽ ചെന്തു.

സർബംഗപരിത്രാഗംചെയ്യു് എന്നതെന്ന ശരണം പ്രാം പിച്ചിരിക്കുന്ന നാജൈഭൂട്ടെ ഭക്തിയും സെമ്പാല്യൂണിംഗാക്കണമാക്കണമെന്ന ഞാൻ അന്തര്മ്മാനം ചെയ്യുന്നു്. എന്ന ദരിക്കൽ കണ്ണ നിഖിലം കുടിക്കുന്നും സ്വന്തുപാം മരക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ആ ആപത്തിന്നും നിരന്തരല്പ്പാനംകൊണ്ടു സ്വന്തുപാംവാഴ്ത്തിയിട്ടും കയ്യും ചെയ്യും.

ഇപ്പോൾ വേണ്ട ഉപദേശംചെയ്യു ഗൈപികക്കു സാന്തപ്പ നിപുണത്തി അവക്കമായി കൂടിയിച്ചു്, അവരും മുഹമ്മദന്നുംസമുദ്ദേശിയും തള്ളിവിച്ചുണ്ടും. ഇതും രാജകുമാരനും രാജകുമാരിയും കാഞ്ഞം ശത്രിന്നും ഒരു ചുരുങ്ഗിയ വിവരണം.

മുഖ്യലിലു പ്രമഥപാഞ്ചതിൽ നമ്മുടെ കവി അരീകുളി ചുള്ളി ഭക്തിവിശ്വേഷത്തെ സവിശ്വേഷം വർന്നിച്ചു്, നമ്മുടെ മനസ്സിനെന്നക്കുടെ ആ യോജനപ്രശ്നരേഖപരങ്കി ലഭിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഭഗവാന്നും സ്വന്തുപാംവാനും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഭക്തിനാംവല്ല കമായിരിക്കുന്നു. ബാലങ്ങളിലും വർന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ റൂദയാവജ്ജകംതന്നെ. ഉദാഹരണത്തിൽ, ‘സ്ഥാപിപ്പുലാകന്ത്രം യേന’ ചിലതുമാതും താഴേ ഉല്ലരിച്ചു ചേക്കുന്നു.

‘അമമതൻ മടിയിൽവെച്ചാലോലിച്ചീടുനേര-
‘മമമമാ’ വിതുവിച്ചുണ്ടിരിയും കാണാക്കുന്നും.

കാലികരംകളുമാവിലെദ്ദേശ്വരിയോന്നാൽ -
തേടുമപ്പുരിക്കുലപുസ്ത്രം കാണായേണം.

* * * * *

പാൽത്തുള്ളിനിരവോല എത്തിട്ടം തിങ്ങണ-
മുത്തുകരം വിളക്കുന്നതുപുംബം കാണാക്കേണം.”

ക്ഷതിപരവശനായ കവിയുടെ ഗ്രീക്കുക്കേശാദിപാദവിന്റെത്തു-
വായിക്കുന്ന നാമം അറിയാതെ കവിയുടെ മണ്ണനാവുത്തിയിലായി
തീരുന്നതിംതുമെല്ലാം.

അഗ്രവതം ഭാഗമം മുദ്രപത്രതാൻപതാം അല്ലോ തിഖ്
കട രണ്ണാംപാദത്തിൽ തുടക്കുന്ന.

“രാഗംകാണഡക്കിലും ഹേട്ടികൊണഡക്കിലും
ബ്ലൈഹംകൊണഡക്കിലും ഒപോഷംകാണഡക്കിലും
മുദ്രിരാവല്ലുണ്ണാം ഭഗവാനെ
വിനിച്ചാൽ വാല്ലുപ്പുംരക്കിട്ടം മോക്ഷഭരണം”

എന്നുള്ള ആശയം മുൻ ഉല്ലാൾച്ചിട്ടുള്ള അഗ്രവതക്കുടുക്കിൽ
മുള്ളുതാണുന്നു മുപ്പൊരു വ്യാപനമായല്ലോ.

“മുന്നുമുറ്റുകുടുട വൃത്തിരഹമ്പുര രാജരി-
ക്കുണ്ടവല്ലും നടന്നിടയെതന്നുമെ
മുന്നിരിയില്ലോതന്നാളിൽ ചെരുപ്പുത്തി-
ചെരുയും മാത്രവെള്ളുടിച്ചിരിക്കുന്നു

* * * * *

നാർമ്മാർ താജുന്നുനിക്കാരയുന്നന്നിട്ടിൽ
പാരീരുപ്പിലാലും ദാരം സാമ്പിച്ചിട്ടം.”

മുൻ ഉല്ലാൾച്ചാഡ,

“പിതാ രക്ഷതി കൈമാഡേ
ജിത്രം രക്ഷതി യൈത്രവേ
പുത്രേപ രക്ഷതി വാഞ്ചലശ്രൂ
ന സ്രീ സപ്രതാന്ത്രംശംഠി.”

എന്ന മാനവപദ്ധതി, കവി മനസ്സിൽ വച്ചുകൈഞ്ച്ചിതിങ്ങൾ
കിരിക്കുന്നു. ബാലുഡശ്ചയിൽ പിതാവിന്നപാകരം മാതാവിനെ
രക്ഷിപ്പാനേംപുംചു കവിക്കു, വാഞ്ചലശ്രൂതിയിൽ പ്രതുമരപാകരം ചു
തിരുയ ഏഴപ്പുംക്കാമായിരുന്നു.

“ ചുറ്റിലോ ഭംഗേരാ വുലോ
ജഡോ രേഖയനോ/നി വാ,
പതിക സ്കീഡിന് ഹാതവോ
ലോകേരപ്പുഡിരഹാതകീ.”

എന്നും അവവത്രേഖക്കേൽ കവി,

“ക്രിസ്തവനക്കിലും ഭംഗവനക്കിലും
വിത്തമില്ലൈക്കിലും വിളുച്ചില്ലൈക്കിലും
ചുഞ്ചവനനാക്കിലും രോഗിതാവനക്കിലും
ഭർത്താവിനേക്കളെത്തിടങ്ങാതുമെ.”

എന്നുപരിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അപാരകിയായിരിക്കുന്ന പതി, അതായതു മുഹമ്മദ്രൂവ
മിനുഹാഫാഹാരം ചെയ്യാതവനായ ഭർത്താവ്, ഉപേക്ഷ്യനല്ലെന്നു
ഈ മുഖ്യദേഹക്കുർബാൻ താൽപര്യം. മുഹമ്മദ്രൂവിചാതക
മുള്ള പതിയെ അടുത്തിന്നും സേവിക്കുതെന്നും മുരൈ മുന്നു
സേവിച്ചുകൊള്ളുന്നുമെന്നും സൃതിവംനമുണ്ട്.

“അവശ്യമുള്ള പ്രതീക്ഷയാണി
മഹാപാതകക്രഷിതഃ.”

ഈ സൃതിവാക്കുത്തെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് അപാരകീ
എന്ന മുഖത്തിൽ പ്രക്ഷേപിച്ചതു് എന്ന ധരിച്ചുകൊള്ളുകയും
ഓവണ്ണപ.

ഒക്കിലഹരിയിൽ മതമരകന്നഴ്ത്തുന്നതു കശ്ച.

“ശത്രുവാഥാന പിടികൾ ചുഴുവു,
മട്ടലാംബാണാം നല്ലും ത്യുലവേ,
മഞ്ചു മുഴുമതി താരകരം ചുഴുവേ”

* * * * *

ഈ വരികൾ ചോദ്യതാവികാരജനകങ്ങളും മുണ്ടാക്കുന്നതു:

ഒരവാന്തംശ്ശ്രമം ചെയ്യവാനുള്ള കുർബാനും ഗോദ്ദീമി
ങ്ങെ വിവരങ്ങളും മുന്നാം ദാഖ്തതിൽ വസ്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

“മഹാലുജ്ജവർ വാ കുച്ചി—
മല്ലോകേ! ജാതിയുമിങ്കേ!

പ്രീതി! വോ ജനയൻ യാത്ര
കരസ്സേരുന്ന മാധവഃ ? ”

എന്നുള്ള മുലതരിഖെ ആരശേത്തത്തനെ കവി,

“മലൈകേ! എൻ്റെ മനംകവൻറെ കൈപണ്ടിൽ എയ്
വല്ലുള്ളതനെന്നയിണ്ണോക്കണ്ട നീ ചൊല്ലു തോഴു !
മല്ലേ! നീ കണ്ടുവയ്ക്കിവാനോട് വേരെചൊല്ലു
മല്ലേവന്നു തല്ലിക്കൊല്ലുന്നതിനും പോം”

എന്നിതും അഭിയാസ പലഭാഗങ്ങളിൽ മുലതരത എക്കുദേശം അണു
കരിച്ചുതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“അനന്തരാധിക്രമം തുനം
ഭഗവാന്ന ഹരിഹരിശ്ചരം,
യന്നോ വിഹാര ഗ്രാവിഷം
പ്രീതോ യാമനയദ്ദഹി”

എന്നുള്ള മുലുഞ്ഞോക്കരത സുരിച്ചുകൊണ്ടാണ് കവി,

“നല്ലതു പണ്ണേഡയവർ വേണ്ടുവോളിവും ചെയ്യോ—
ഉല്ലാഞ്ചിലുണ്ണോ നമേം വേംപെട്ടതവെള്ളും
മെല്ലുനു കുടിക്കുണ്ടു മല്ലാരിചേരാലിട്ടുനു.”

എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഭഗവാൻറെക്കുടം പാശ്വരിക്കുന്ന
സ്ത്രീ, ഭഗവാനെന്ന നല്ലവണ്ണം ആരാധിച്ചിട്ടുള്ളവളാണെന്നു പറയു
ന്നതോടുകൂടിത്തനെ, രാധയുടെ ഓരോ ഗ്രാവിസ്ത്രീകൾ അറി
യാതെ പറഞ്ഞുപോയി.

“പിന്നെയക്കാവിഞ്ഞരെ സൃതിച്ചും വിന്നൊച്ചായും
നിന്നവരെക്കുടിയിവണ്ണും പറഞ്ഞിതു.”

എന്നതുടങ്ങുന്ന ഭാഗമാണു മുപ്പുത്തൊന്നാമല്ലായത്തില്ലെല്ലപ്പുക്
ഗോപികാഗ്രിതിയുടെ സാരം. ഗോപികളുടെ പ്രലാപത്തോട്
കൂടി തുടിയപാദം അവസാനിക്കുന്നു.

ചാതുര്യപാദത്തിൽ അവരെ ഭഗവാൻ സാന്തപ്പന്തുചുത്തി,
അവയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു സമാധാനപരബ്രഹ്മതു്, ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ
വിശദികരിക്കുന്നു. ഇതും മുപ്പുത്തിരണ്ണാംഭാധ്യായത്തിലുടങ്ങിയ
കട്ടാസാരമാണ്. മുപ്പുത്തിരുന്നാമല്ലായത്തിഖെ രാമകൃഷ്ണ
വണ്ണനത്തെ നാബാധപാദത്തിലും അവസാനത്തിൽ ചുതക
മായി എഴുതിച്ചേരുത്തു കവിയും ഗ്രന്ഥസമാപ്തി ചെയ്യുന്നു.

“സാമ്പാർക്കങ്ങാരെക്കുടെ ഫലവും ചയ്യുന്നതു ചീഡാക്ക്
‘സംഖിക്കിട്ടാ ചിലക് തന്നെ ഫലവിക്കണ്ണാരെ
അംഗവിക്കണ്ണവരേയോ ഒറ്റവചൊള്ളാതോടരേയോ
സേവിക്കു ചീഡാരിക്കാരണം ചൊല്ലു നാമുാം’”

എന്ന ദോ, സ്രീകൃഷ്ണ ചോദ്യമും അതിനും ഭഗവാൻ എന്തുനു
ഉത്തരവും മുല്ലേറ്റോക്കങ്ങൾ ഉഖശരിച്ചു മുന്നേപ്പതന്നു വുക്കു.മാക്കി
കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ സപ്തിം പറവാനെങ്കിൽ കവിതയെക്കാഠിച്ചാക്കും.
ആശുപിംബാ, മുല്ലതിനെന്ന നേരു തജ്ജമയെന്നുമല്ല. ഭാഗവതം
പാലതവണ്ണയും വാണിച്ചു രാവിച്ചു കൃഷ്ണ കവിയുടെ എഴുപ്പം കവി
ഞ്ഞതാഴുകുന്ന വാഗ്ത്യരിയാണ് ആശുപിംബയെന്ന പാട്. ഭഗവി
പ്രധാനമായ ജൂഡ ഗാനത്തിൽ കവി ശ്രദ്ധാത്മിലോ, മുതനിരമ
ജന്മായ കണ്ണുനാടത്തിലോ, നാജൂഷ്വച്ചയുട്ടുള്ളജ്ഞാനയി പറവാ
നില്ല. തന്റെ മനസ്സിൽ എത്രേതുസമയത്തു് എപ്പേതെത്തുമാതിരി
അതുശ്രയങ്ങൾ, വെള്ളത്തിലെത്തിരി തജ്ജിവയംപോലെ തജ്ജിക്കു
ഇക്കണ്ണവോ, കരി, അവായപ്പോം അതുതുല്ലാതിരി പ്രഥമിപ്പിക്കു
കൂടാതുമെന്നുടുക്കും. എന്നാൽ എഴുപ്പത്തിൽനിന്നും തന്നെ ചു
ടാദ്ദുച്ചവരയായതുകൊണ്ട് അതുശ്രയങ്ങൾ ഉറുപ്പുള്ള വരുടുക്കു വരുതു
കളക്കുട്ടി സ്വർണ്ണമുഖവാൻ സമർപ്പണംഉണ്ടായിരുന്നു. കവിയുടെ
ഭക്തിവിശ്ശേഷങ്കാണ്ട് സിംഹച്ചിട്ടുള്ളജ്ഞാനിനീന്. കവിയുടെ
ഇതിൽ നീബസ്ത്രസിലംഭാജിക്കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ കവിതകു ചുരുക്കിയിരുത്തു മുത്തുറവായതുകൊല്ലുത്തിലു
പിക്കര ചപ്പുക്കുണ്ടെന്നു തിരുച്ചാണ്. ഗേപാന്നാഫ്രംതയാട്'യും
'അമ്പുരുഷ്', 'അമമമമ' മുതലായ പ്രയോഗങ്ങളും 'ചുംപു'കാലി
ഘതാട്ടത്രാളജ്ഞു ഏലത്തെത്തരണു സ്വച്ചിപ്പിക്കും.

‘ആശുപിംബിലും’ യുടെ കാത്തരവാരാണുന്നു അറിവും അതെതരങ്ങൾ
ശാസ്ത്രവും കാരണാനീലിയും. കവിയെക്കാഠിച്ചു യാതൊന്നുംതന്നു കവി
തയിലെപ്പു ആദശംഗമത്തിലേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അംജശ്ശരതനു
മാവായ കവി ആത്തെന്നായാലും തീരുമ്പിംബക്കതനാ ചിത്തിനി
‘നുന്ന തിരുത്തപറയുന്നതാണ്’:

മണ്ണു് ആദശംഗമാംബൈ എത്തുനേരക്കി ഉണ്ട് മുംപുസ്തകം
പ്രസ്തിലാംകരിക്കുന്നതു്. അതിൽ നന്നു മുഖയംപോതുന്ന ചാതി

മംഗലത്ത് ബുദ്ധത്തീ നാഭയണ്ണൻസുബുദ്ധണ്ണൻ നംബുരി അവർക്കളുടെ ചക്രത്വ കൂടി കൂടി താഴെ യേറാനുന്നമുണ്ട്, മറ്റൊരു കടമാള്ളുന്ന തൈക്കോട്ടത്തു ബുദ്ധത്തീ ചെറിയവാസുദേവൻ ഭട്ടാച്ചിരി പ്രാവർക്കരം അയച്ചുരന്ന കമ്മുട്ടത്തുചുണ്ണകവും കൂടാം. ഈവരണ്ടം പ്രായേണ ശ്രൂദശമായിരുന്നു എന്നതനെ പറയേണ്ടിയാണ്. ഇവരണ്ടം പ്രായേണ ശ്രൂദശമായിരുന്നു എന്നതനെ പറയേണ്ടിയാണ്. താളിഞ്ചാലുന്നമം കാഴ്ത്തിൽ മനുഷ സംവത്സരത്തു പഴക്കം തോന്തിക്കുന്നുണ്ട്.

രാജകുമാരിയും ശ്രീമദ്ഭാഗവതാരായ
 “വികുംഭിതം മുഖവധുഭിഹിഭാവ വിശ്വാസ
 ശ്രൂദശമാപ്തിഭാവും ശ്രൂദശമാപ്തിഭാവം വണ്ണിക്കുള്ളു,
 ദ്രാവിം പരാം ഭവവതി പ്രതിലഭ്യ കാമം
 ശ്രൂദശമാപ്തിഭാവം പരിഞ്ഞാതുചും രണ്ട് യീരി.”

എന്ന ശ്രീവദവൃഥാസന്നർ വചനങ്ങളുടെ ഒണ്ടതനെ ഇരിക്കു സമാപ്തിചുകൊള്ളുന്നു.

തീയവന്നാപ്തരം,
 മഹാ മഹാ മഹാ മഹാ - }

കെ. ശ്രീരാമകുമാർ.

51

കു ജീവി എ

(സംസ്കൃതി യ)

പ്രമാഥപാഭം.

(ഓച്ച.യ)

അനീമഹാഗണപതിയായുള്ള പരബന താൻ
 കമ്പിട്ട് കാവല്ലിൻറെ കാടകൾ പറയുന്നുണ്ട്;
 എന്നിങ്കൊ ഭഗവാൻറെ കളികളോരോതാരം
 നിന്മച്ചാൽ മനതാരിൽ കഴുപ്പിലോ കാണാൻമാറിട്ട്.
 അമൃതിന്ത്യാരപോരാ ഉദ്ധരം കൂപ്പല്ലൂതും
 കാർമ്മകിൽവണ്ണിന്ത്യനെ കാശിനേരാ മാലോക്കരേ!
 ഗോചരാമാരിലുമയ്യോ! ഗോചരിമാരിലുമേരും
 കാരഞ്ഞുംതേടും പരബരൈവത്തക്കാണാകേണം.
 കാനലിൽ കളിക്കമാപ്പേരാണും പലർക്കുട്ടി
 കായ്ക്കനിയതും തിന്റെ, കായറിന്തതും കൊണ്ടു,
 ഒക്കൻകും പെട്ടും പിന്നുത്തങ്ങളുംഡാരും,
 ക്രതാട്ടമൊരുത്തേനരും, കാത്തിട്ടമൊരുത്തേനരും,
 ഹാട്ടിട്ടമൊരുത്തേനരും, ഫോട്ടിട്ടമൊരുത്തേനരും,
 പാട്ടിട്ടമൊരുത്തേനരും, ഇക്കിട്ടമൊരുത്തേനരും,
 കാട്ടകരംതോറും നിരൈയീവണ്ണം നാളിൽ മേഖ-
 മാനായശപ്പേതയ്ക്കത്തെന്നയെപ്പുറാധും കാണാങ്കേണം.
 ബാലനായ് ചമരണതായ ദാലതാക്കാവിണ്ണിൻറെ
 ലീംകളോരോതരമെപ്പുറാധും കാണാങ്കേണം.
 കാരഞ്ഞുമുത്തിത്തെന്നും കായഞ്ഞും കൊണ്ടിട്ടും
 നേരത്തെക്കളികളിത്തൊക്കെവേ കാണാങ്കേണം.
 പുതന മുലന്നു നാടുന്ന കൊച്ചത്തെപ്പുറാധും
 ആനിനായ് ചമരണതായ ദിവവത്തെക്കാണാങ്കേണം.
 പിച്ചനിന്നിട്ട് മെല്ലു നടപ്പാണ് തുന്നിയുണ്ടോ-
 കുച്ചുക്കും ചെന്നാട്ടതുംആ! മാവരു നക്കവും

அமம தமடியிற் வெழுாலோவிதீடும் னேர-
“மமமமா” பிதுவிபூணிரியும் காளாகேளாம்.
கொன்றிகொள்ளத்தம் ஹாவாடிதீடுநேரம்
ஷாயிரிதூகிக்கூக்கனமும் காளாகேளாம்.
நாலு மூங்கிலிவு விழுது நடங்கிடும்
குபலத்தவுவால்தாவமொகாவே காளாகேளாம்.
அங்குசுக்கிடங்கைக்கால்தேயு! மெல்லு ஏற்பூ-
“நாவிதூயமாவா! வா”யென்றும் காளாகேளாம்.
குத்தாய் வெளி குவங்கமானங்குபாடித-
நாத்தித் போசொலிதூது நடங்கும் காளாகேளாம்.
அத்திமாமமதாநாடங்கும் சொல்லுநேர-
மதிரிசுங்கதூது அவனைர் காளாகேளாம்.
கெடுவாநம் கோவிசெழுறுநை னேரம் கூளின்
குளுக்கிழ் தூகிஸரையுன்றும் காளாகேளாம்.
காலிக்கேஜும் மேஞ்சு காட்காட்டோடும் தன்ற
ஸால்தாவத்திற் குத்திக்கூன்றும் காளாகேளாம்.
காளங்கு ஜகத்திற் காருாளை கொட்டுத்தீடு
காயாங்குஷேங்கிழமிசைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
காஷிகரங்குக்குவிலெப்புதூதுக்கொள்ளாக்கிரங்-
தேடும்பூர்க்குபலைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
ஒங்கித் புலரியிலமமமாரளுகினேதகும்-
மங்கமத்தொடக்கரியைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
அங்குவாங் குலவிபூ நெவிடு மளிதீடு-
ஷாயுலகங்குவிப்புயைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
காத்தூக்கடல் தழுதிதூட்டித்தீடு லோகம் முடிகும்
தாமரக்களின் குளுமைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
ஏரங்குவின்கெரித்தென்கைக்கூரலே கெட்டுத்தீடு-
விப்புமாந்திதழுகுமைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
நோல்டினத்துயலாடி கைநூலினயோட்டுமதி
போங்குமளிக்குளையல்கூப்பூஷம் காளாகேளாம்.
ஷெந்தாள்சி, பவித்ரம், ஷெவப்புவமனிமுகித்-
குவிட்டுநயரவுமைப்பூஷம் காளாகேளாம்.
ஏங்குத்துக்கிருபொலை மெத்திடும் திதுவா-
ந்துருக்கும் விதுஞ்சுங்காத்தைப்பூஷம் காளாகேளாம்.

അതനായപ്പീകളുടെ മാനസം വണ്ണിച്ചീടിന്-
പുണ്ണിരിത്തുനിലാവുമെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
അതനായപ്പുണ്ണിങ്ങളുമായിച്ചു കാട്ടതോറും
ചേരേണ്ണലും കുഴൽ വിളക്കിക്കൊന്നതും കാണാക്കേണം.
ഗോപപ്പുണ്ണിചക്കോരിക്കടക്കാനും വളരുന്നിടിന്-
കോമളത്തിങ്ങമുഖവൈദ്യുത്തോഴും കാണാക്കേണം.
ഓമനക്കപ്പത്രമക്കാമളവന്നില—
യാടിടിന് തിരുമാരുമെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
അതനാശക്കന്നിമാർ തന്മാറിവേച്ചു മാര—
മാലടക്കിടിന് തുശ്ശേരയൈപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
കിലുങ്ങും തരിവള്ളു, റിരലിന്തനിരകള്ളിൽ
വിളങ്ങും ഭോതിരങ്ങളെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
ചുവന്നാരിളംതലിരൈളിവാർ വിരവോടെ
കവന്നാരാളിഷയുമെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
അവലിലയേച്ചനേരേ നേരിട്ടുംരവും
വാരെഴും വച്ചികളുമെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
പോന്നാരത്താഞ്ഞങ്ങളിനും മഞ്ഞപ്പട്ടിന്തയാട
മിനമാജജലവുംപ്പോഴും കാണാക്കേണം.

(കുല്യൻ കളവൻ—മട്ട)

മരതകസ്തുംഭത്തിനം കരിവരതുവിക്കൈക്കൈം
കരവേകം തിരത്തുടയൈപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
വരചെപ്പുമരയൈപ്പാനരിമപ്പുട്ടിങ്ങപ്പി
ചുങ്ങളും മുഴങ്ങലെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
അലർശരത്തുന്നിരവും മലർന്നിരയിച്ച കുപ്പം
നലമെഴും കണക്കാലമെപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
മലടക്കി തോഴനോർത്തനകമലർ തെളിയിച്ച
വിലസിടിന് വിരക്കനിരയൈപ്പോഴും കാണാക്കേണം.

(രക്ഷക)

സേവിക്കും ജനത്തിനുംര താപതെരകളുവാനായ
മേഡിട്ടും നവമണിയൈപ്പോഴും കാണാക്കേണം.
കഹൽവിരൽ, മോതിരങ്ങൾ ശോഭയും ചെന്നവരത്തി-
പ്പുവോത്താരായളിളംകാലമെപ്പോഴും കാണാക്കേണാ,

கோவிகர மாறுவாலு மாவித்வெழு
மானிகங் குழுத்தானமேபூஷாந் காளாகேஸாங்,
எல்லாக்கு களத்தொயாநாங் வழுத்வா-
நாக்காத திடுமேநியெபூஷாந் காளாகேஸாங்.

ஒன்றி புமம்பால்.

அமட ப்ரிதியபால்.

(க.ஏ.க.இ)

உபந் டுரானமொய்கார் வந்னைகூ-
சுள்ளி நாந்விரின்துதூ பூவாத்திகர்,
மழிக, நல்ல கநமொழி, சேமனி,
அப்புகர், எங்கெக்காரிகர், வைத்தகர்,
செய்வகர், நல்லாரிலங்கர்கர், மநாதி -
நாந்வகர் நிலை விரின்து மனம்பெழுந்,
வந்புகர் பூள்ளி முரள்ள வள்ளிளகர்
ஈங்மேநாள்க கலிகங் கலிக்குத்,
மோநாந்நால் குத்துமதி துநிலு -
வாகை விதநூ நிரத்திலுதித்துந்,
கள்ளி மங்காநார்ஸ் நாங்கமாரன -
மன காநாந்துதான் வாத்தித்துபூந்,
வந்நாந்தகாந் ட.நீங்காந் கோவ -
நூங்ரிமாந்மா வூங்ராவநாந்தநித்.
தண்டெயுரோந்தகாந்தையாரியாதை,
தண்ணித்தந்தண்ணித்தையாந்தை,
பெரும்மாந் நாநாந்மாநியாதை,
ஊரவநாந் தந்தந்துந் கேந்தாதை,
குருமிதிரநெநாந்மாந்தையாதை,
நாதுயித் தேட்டியாநாந்தையாதை,
போய்செந் கோட்டிமாந் நாங்கமாரன -
ஒதுஷ்டியகையுட்டி நினாந் குஷலவை.
முபல்சொந்நகநகநகநாந்தை
ஞுத்துஞ்துத்துந் கேரநை தநநூவந்
அநுத்தித்தைத்தநை மாந்துநைத் “ஓஹா!
காந்து காந்தை” மெநாநுயித்திகார்.

അക്കയൽക്കണ്ണിമാരിൽ ചിലൾക്കുകും-
 എങ്കിൽ തന്റെ തന്റെ ശബ്ദം ചെയ്യാൽ
 അക്കണം പോന്നാകുടായ്ക്കാണിത്തുയിം
 ഭിവദാക്കാവിൽവന്നാറാം മുഴുതിൽ.
 അന്തമില്ലാതൊരു സാന്താപംവരായ
 വെന്തിക്കന്ത്കുട്ട് പൊതുവെന്തവിക്കണ്ണം
 വെള്ളുകുടി ക്ഷണംകൊണ്ട് പാപക്കണ്ണ-
 മന്തരാക്കാതെ വന്നാൽക്കേരളത്തു
 ചുതബാണായിയം മെച്ചിലോറാറത്തു
 മാധിപുണ്ഡാദരാൽ നാമകനക്കാനുനേന
 ചേതസാ ചിന്തചെയ്യുന്നതാക്കാതൊ-
 രാനുംമുണ്ടാകക്കൊണ്ട് എണ്ണുക്കണ്ണം
 ഉണ്ണായനേരത്ത്, വേരോടു കമ്മുണ്ണം
 രണ്ടുവകകളും നന്നാൻഡ്രൂപാഡ്രൂപാം,
 ഫിനയനായ് പരമ്പരാഗസ്പത്രിയാ-
 മമുകിൽവണ്ണങ്കൽ കുടിനാരന്നവർ.

മാലോകരേ! നിങ്ങൾ കേണ്ണുചിന്ന! ദൈവാക്കൻ
 ശ്രീലവും കാരണ്ണത്തിന്നന്ന് പെയ്സ്പുവും
 കാലംകളുംയാതെയേവാം തന്നെ
 അപത്രത്തിനിച്ചു ചിന്തച്ചിരിക്കുന്നോരം
 സങ്കം നീങ്ങമാറാക്കിട്ടുവന്നേരാം
 മംഗലം നല്ലും ദൈവാന്തകന്തനെ,
 സംഗംകൊണ്ടക്കിലും, പോടിക്കൊണ്ടക്കിലും,
 സ്നേഹംകൊണ്ടക്കിലും, ദേപഷംകൊണ്ടക്കിലും,
 ഇപ്പിരാവല്ലുംനായ ദൈവാനന-
 ചുന്നിച്ചാൽ വല്ലോപ്പരമേ നിന്നും മോക്ഷത്തെ.

ഇന്നിയും കേണ്ണുപ്പെട്ടാണ് മാലോകരേ! ഒരാഹാല-
 തന്നിമാർ വന്നാൽ ഒന്നരത്തെ വാത്സകൾ
 പക്കജലോചനൻ താരംശാതരന്നിമാർ-
 തങ്ങളേ വന്നാൽ കണ്ണത്തുംവെയ്ക്കിൽ.
 “എങ്കിലും! നീങ്ങളില്ലോം വരിക്കൊ-
 ണ്ടുവരുമിന്നിക്കു നുംബം മുഴുതിട്ടുണ്ടാം.
 നീങ്ങളുമായിജീവിതം ചെയ്യാൻ ചെയ്യു ഞാൻ?

സംകടമില്ലപ്പീയാന്മാടിയിലേതും?
 തങ്ങളെ രാത്രിയിൽ പോന്നതെന്തിങ്ങനേ?
 ഒന്തിയല്ലതുയമിതെന്താർത്തി നിങ്ങൾക്കും.
 പേര്ത്തമീവെള്ളിലാവോടിടച്ചെന്നടൻ
 പുത്രപുഷ്കരകരം കാഞ്ചതിന്നപ്പുപ്പീ?
 പാത്രവല്ലോയിനി ഷ്ടൂവിനമ്മാടിയിൽ;
 ധാത്രയറിയാണതുടങ്ങാതുള്ളനു.
 എന്നിൽ മനതാദ്ദിശത്തുകൊണ്ടഭരേ
 തന്നപിമാരേ! നിങ്ങൾ വന്ന,വരുംചുങ്കം;
 എന്നിലുഴിയാണതാരാഡിനേം്കവന്നതിൽ?
 തന്നെന്താൻ വേണ്ടാത്ത ജഹുക്കളില്ലാണ്.
 ഇന്നിയുംമൊന്നാണ് നിങ്ങളുടെയേണ്ട
 തന്നപിമാരേ! പരഞ്ഞതാടവൻ കേട്ടാലും.
 ഉത്തമസ്കൂരിക്കേ പുത്രി ചൊല്ലാം തങ്ങൾ-
 കൈകാതവെള്ളം നടന്നിടയതെന്നുമെ
 ഇത്തിരിയില്ലാത്തനാളിൽ, ചെരുപ്പുത്തി-
 ലെതുയും മാതാവേപ്പുടിച്ചിരിക്കുന്നും.
 ഭർത്താവേപ്പുടിച്ചി ശങ്കിച്ചിരിക്കും -
 മെതുയും പാരമാം യെറവന്നതിലും.
 പുത്രനേപ്പുടിച്ചു വിനെ വരുമ്പു-
 ക്കെതുയും പുലമാരായിച്ചുമന്നതാലും.
 നാരിമാർ താനേരാന്നിലാരയുംനടന്നിടിൽ
 പാരിരേഴ്ചിക്കലും പാരം പഴിച്ചിടം.
 സാരതയില്ലാത്ത നാരിമാരെതുയും
 പോരായുമേച്ചങ്ങം തനിക്കും കൂലത്തിനും.
 എന്നാൽ വധുജനം ദിംഗും ശ്രമുഖനും
 നന്നായുകയുണ്ടെന്നും മട്ടിയാണെ.
 തന്നെട ഭർത്താവു രന്നെടയീശ്വര -
 നന്നാതേന നിന്തച്ചീടുണ്ടും നാരിമാർ.
 കാസിതനെങ്കിലും ഭർത്താനെങ്കിലും
 വിത്തമില്ലെങ്കിലും വിള്ളയില്ലെങ്കിലും
 ചുള്ളെന്നും രോഗിതനെങ്കിലും
 ഭർത്താവിനെക്കൂളിഞ്ഞീടയെന്നുമെ, ”

എന്നതുമാരുളു കേട്ടോരു ഗോപിമാർ
തന്നെത്താനേ മരണാസമരിയാതെ,
ക്ലീനിക് വാത്ര്, എന്ന കലബന്ധതന്ത്രയും
നിന്മാർ മുഖംബുജം താരുതിയുമുണ്ട്.
നില്പാതെവന്നോരു ക്ലീനിക് തന്നക്കര -
പല്ലവംകൊണ്ട് തൃട്ടുതുംചെയ്യിട്ട്,
മഹലൈഡല്ലുനവർ പിന്നെയുണ്ടാക്കിനാൽ
വല്ലവിമാനമാ വല്ലഭൻ തന്നാട്ട.
“ഉഴുതു നീയിപ്പിരഞ്ഞതു നിന്നെങ്കിലും
നല്ലതറിഞ്ഞതേരു വന്നവീ ത്രഞ്ഞാം.
ഇല്ലാതൊന്നാറേയിപ്പാരിരേഴു, ദതി -
ഉള്ളിൽ തായ്ക്കില്ലും മായനേ! നീ പോലും,
ഈ ലോകത്തിന്റെ ചുറ്റേയക്കമേയും
നീക്കെ നിരംതരുണ്ടു, എങ്കിൽ നീയിരുന്നിട്ടും:
കാലനായൈക്കു മുടിപ്പുതും നീ, തിരിക്ക് -
മുലമായൈരാശാച്ചമുപ്പുതും നീപോലും,
കേവലനായയതും നീപോലുമല്ലുക്കും,
ജീവനായക്കുന്നിരിപ്പുതും നീപോലും,
ഇവല്ലുമാകയാൽ ഭരംബാം നിന്മാട
സേവ ചെയ്യുന്നലി ത്രഞ്ഞാരംക്കു നല്ലതു? ”
ഇതെത്താഴിൽ ഗോപിമാർ ചൊന്നതു കേട്ടാറേ
പാത്രലം പാടെ ഭരിക്കു പരരെവെം
അക്കയർക്കുന്നിമാർത്തനിൽ കുപപ്പുണ്ണി..
“എക്കണക്കാക്കട്ട്” ഒരു മുക്കിൽവുന്നുണ്ട്
വിക്കനക്കാടുകൾക്കുംതോറും നടന്നവ -
രാശക്കൈളിച്ചിതു ലക്ഷ്മീക്കണവനം.

എത്തുപറവതു നന്ദസുതനമാ -
സുന്ദരിമാരുചായുള്ള കളിക്കാളും;
പേടിപ്പുണ്ണാടിയുള്ളുമരിമാനിക്ക് ..
പേടമിച്ചിയുപ്പുചിച്ചിമിച്ചിക്കാളും -
തേഴ്സം മധുമാഴിമാരുമായുക്കാർവുന്നുണ്ട്
ചാടിക്കലിക്കുന്ന കോപ്പുകൾ തോന്നും!
മാറുപു കളിക്കുന്ന ഫോസ് ചാളു, താളു,

தாவிகரி, மஹகரி, பொன்சிலாந்துகரி,
நாலன்று பொன்னரெதானான்று, மோதிரம்
நண்ணிலித்தக்கியிடதறு ஹது வரை ஆயும்,
“தித்ததெதை” என்னுறுகைத்தலிழ்த்தாலும்-
மொத்த குலாஶனையும் கூற்றுதாலும்,
விஸூயம் நீங்கள் விதசூ விதசூவ-
வைத்திடக்கிற பாரிடமொகவே.
மதுநாமான பாடிகரி டுபுவே,
மடுவற்றுவாஸநம் நல்லாசுடுவலவே,
மனை முழுமதி தாங்கரி டூபுவே,
மனம் கலைக்கூ போலை பரேஷனம்
ஸுங்கிமாஞ்சிக்கிழுக்கினான்.
ஏனுறுமிழேபால் ரிவரிவ! தோன்ன
விஸூயம் விஸூயம், கேரமபூந்! மாலோகரே!
காந்துகிற மினால்டகவதஙவளையும்,
பொங்களிமாஞ்சும் நீலமள்கிழும்
தமிழிகயிடக் மின்னாபோலையும்,
ஏழை விடதன ஏவங்கமலங்களிற்
வெங்கியிற் நீலமள்கிற போலையும்
ஒலையாய்நிழும் டுரானமண்ணாய-
கூபுவங்கியொனிடகிழு ரிவரிவ!
மமலு கலைக்கூ கலைக்கலைத்தர-
மெம்பந்தாலிலுக்காட்டு தோன்ன.
அந்தத்தன்கிழும் காந்துகிறவளையும்-
மொத்துகொள்ளிடத்தை டையுபுகாரத்திற்;
ஏத்தும் கலைக்கலை தாக்கைவ தோன்ன
வித்தம் தெல்லிருதின கேரமபூந் நீவுத்தகரி.

இதி பிரதிபாദம்.

அம்ம இதீயபாடம்.

(ஐ.கு.)

நாட்டாரோ கலைக்காலத்தைக்கானபத வழங்கான
ஒன்றுதாற்காலாகத் தாங்காலில் நூல்கள்.

எாம்புக்கிடுமூலம் காங்கிரஸ் மின்திடிடு
மாதாரம் மின்காலத்தாராத்தார் காந்திரார்.
காளாயிலிழுரைத்தும் நாடுகளையவக்கியோ!
நாளைதே வெடின்றவர் ஹோடிதூர் பலரைடு.
“மஹி! யென்ற மனம் கவுன்சீக்காந்திரைய
வழிட. நீ தெள்ளுக்கொ களை நீ சொல்ல தோழி?
ஒலை! நீ களைவெகிலென்னாந் வேரே சொல்ல
ஒலையுவப்பு தலை சாலையாதினமுன்பே.
சொல்லும் செய்கமே! யன்புள்ள நினைவைகிற
மாத்தி! நான்காப்பவாலகைகளிடையே நீ?
கைதே! எந்த கைதொழுநீண்டு, காந்திரைகளிடையே
தைவுமுள்ளுவர்; ஸ்ரீலக்ஷ்மாகா பளேக்; [நீ?]
காந்திரைக்கிறவத்துறைகளிடையே வளைக்குத்!
பாலையுள்ளாதாயாடு நினைவுக்கும் காவ்ச்சிக்கும்.
பாலேதிபிச் செயிலை உரைநூல் காளையோரம்
நினைவுக்கும் காந்திரைக்குமிடையிலைநூல்தெய்.
கல்லுரையுளோ தோழி! களை நீ கயிற்கூடுமே!
கல்லிலே தோன்று காவ்ச்சிக்குர் பூவுலங்கு.
களூரூ! புளைஞ்சாவு! பிளையும் ஒகஞ்சாவு!
ஹால்வினைக்கூடுமே! பொலைப்பான் வேலயாறு.
போகாதை கிழிலைப்பேண்! நீ தானே களைவிலை?
வைகாதை சொல்லுத்தோ! தானை கொலையையே.
அலையே தோழிக்கூடு! கால்வின்ஸுலையோ
வழிட்டுத்தென்ற பாப்பலையுமிருப்பு?
காந்திரையுள்ளாதவர் மலூரித்தாரிகிற
நல்லுப்பளையவர் வேளைவோல்வும் செய்தார்!
அலூரையிலுளோ நமை வேந்தெடுத்தவழையும்
மெலூரை குடிக்கொள்க மலூரி போயிட்டார்?
நல்லுாதானேரத்தவர் பிரிந்தவென்ற வத-
மாகாத்தார் பிரிந்த நாமைக்கைதொழிமாரே!
செலையும் நாக்கிழைப்பார் வழுதெ நிழையேணோ!
கொலையிலவரையுலையூட்டிற் நமையையூர்.
நாளைவுமுளோகார கோவயுமுளைக்கிக்க
மாநினித்தென்ற சுவட்டுத்து காங்கைகாளை.

അച്ചുമേം! അവരുചൊല്ലാലവുതന് കാമാച്ചുററു
പിച്ചകളുചരിച്ച കാഴ്ചയും വച്ചാൻ പിന്ന.
ഖമ്പരയിൽ മാലകെട്ടിച്ചുടിച്ചുബന്ധിക്ക-
കിച്ചുരക്ഷിക്കവെള്ളും നിയൈമിവിദേനോം.
കാൽച്ചുവാടിനെത്താണാണിവിടെക്കാശമിന്ത്, കണ്ണൻ
ഒച്ചുയിൽത്തെതാളിൽ വച്ചിടവല്ലച്ചുമക്കരനോം!
കാഞ്ചിനിക്കാവർണ്ണന്തര കാമാനുതവരംതന്നി .
ലോമനിച്ചുവരംതന്നെ മടിയിൽ കിടത്തുനോം.
വാൾമത്തും പുരികുൽ വിടത്തു മലംനിന്ത
തുമയിൽച്ചുടിച്ചുത്തിരിവിടെക്കാശമിന്തും!
ഓരോനേ കണ്ടു കണ്ടു സഹിച്ചു കുടാതോളം
മാരമാർ മനതാരിലെന്നിക്കു മുഴക്കുനു.
താരമ്പനടനടനെയുന്ന മലരന്ത്
മാറത്തു തരച്ചും! ഏപാടക്കാവത്രമുള്ളു!
മല്ലാരിതന്നുറ ധാദപല്ലവം നോക്കി നോക്കി-
ചെല്ലുനും നമക്കിഞ്ഞാർ വല്ലാതെ നില്ലാഞ്ഞും!

എന്നവർ പറയുന്ന നേരമാ നാമാഖ്യതന്നു
പിന്നാലോ ദോയവരംക്കുംണ്ടായാതവക്കാരം
“എന്നാളുഭാരംഫോരാ പെണ്ണാണിപ്പരിഷയിൽ
വെണ്ണയുമെന്നിക്കുന്നു നിണ്ണയും തന്നെയും”
ചൊന്നാളാബോഗവാനേന്നോരാ തെളിഞ്ഞവ-
“രൈനേ നീ വേണാമെങ്കിലെടുത്തുകൊള്ളു” ചുന്ന്.
എന്നതുകൊടു യഥനുന്നന്നതിൽപ്പെച്ചു
“എന്നട കഴുത്തിൽ നീ കേരിക്കാഞ്ഞുകു” ലെന്ന്.
ഒംഗിയിലതു പരഞ്ഞിട്ടു നേരമണ്ണും!
സംക്ഷജനയനുണ്ടും കണ്ണില്ലാത്തജണിപ്പോൾ.
അനേന്നരമവാക്കുമേം! വന്നൊരു പരിത്വാപം-
തന്നുലേ മെയ്ക്കുഞ്ഞു മുമിയിലുടക്കം വീണാറം.
വല്ലവീജങ്ങങ്ങളും കാട്ടകൾ നീഉള്ള നോക്കി-
ചെല്ലുനു നേരമവർക്കുണ്ടാക്കാമിനിന്നെയെ.
ചൊന്നാരുന്നതമവര് “കന്നരുക്കണ്ണും! കണ്ണൻ
നിന്നെന്നും വെട്ടിഞ്ഞതാനോ കാഞ്ഞും ഒത്തീടാരു?
സാരിലെഞ്ഞാനമുണ്ടോളിവനെപ്പുംവലയോ

മേരില്ലാത്തവാൻ തോഴി! നീഹരിഞ്ഞില്ലയല്ലോ? ”
 എന്നതുകെട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് മറേറവള്ള—
 മെമനിച്ചേളോഷംതനന്ന കാരണമിതിനെന്നും.
 ദോഷമില്ലിൽനെതും കാർമ്മകിൽവള്ളും,ക്കുന്നുറി
 ദോഷത്പടംകൊണ്ടതനന്ന വന്നിതീയവസ്ഥകൾ,
 കാരണംതോടു കള്ളുന്ന മാന്ത്രിക തന്നെയെന്നും
 മേരില്ലാത്തവിയവസ്ഥ തന്നിക്ക വന്നവെന്നും?
 ഓരോനേന്നയവരം പറഞ്ഞിവള്ളും കേട്ടുനേരും
 നാരിമാരവരെക്കൈയെത്തരും വിസ്തൃതിയിച്ചു.
 തന്നിലിംഗരാക്കേശ്വരി പിന്നെയും കാട്ടതോടും
 കാർമ്മകിൽവള്ളുംരൈദേനപചിച്ചുനടന്നിരു.
 പിന്നെയക്കാവണ്ണുരു സൗതിച്ചും ചിന്ത ചയ്യും
 നിന്നവരെക്കൈക്കുടയീവള്ളും പറഞ്ഞതിരു.

“അത്തത്ത്പൂംകരുവാൻ നീയെങ്ങിന്നതാണമില്ല;
 നീയല്ലോ പാരീരേഡം റാല്പിച്ചു ചോദനാതും;
 നീയല്ലോ അഗതിക്കംക്കാത്തുമാക്കന്നതും;
 നീയല്ലോ പാരിലെങ്ങുംലെന്നാലി നിരഞ്ഞതും;
 നീയല്ലോ പാനവത്തിനുമരു പത്രം കൊണ്ടിട്ടുണ്ടും;
 നീയല്ലോ മറക്കംക്കമരിഞ്ഞുകുടാത്തതും;
 നീയല്ലോ നാമ്മഖാവൻ ചാല്പാലേ പ്രിന്നതും;
 നീയല്ലോ വസുദേവൻമകന്നായു് ചാമഞ്ഞതും;
 നീയല്ലോ ഒരു കള്ളാൽ ഭാമലാഉട്ടരാതും;
 നീയല്ലോ കാട്ടരിയെക്കടിച്ചുകളുണ്ടതും;
 നീയല്ലോ കാളിയന്നുര മദ്ദരെക്കെട്ടത്തും;
 നീയല്ലോ ഓരോ ദോടി ത്രഞ്ഞാർഡിമിക ദോക്കന്നതും;
 കാവ്ലും! ത്രഞ്ഞാരു നീ കാരുത്തുക്കൊം തന്മുരാനേ!
 കാർക്കാണ്ടാല്ലക്കിണിഡൽ നഘ്യും വാർക്കുതു കാണാകേണും
 ഉടക്കെവമടക്കം രുക്കാൻമുവം കാണാകേണും
 താർമ്മ കൂർജിക്കും നിന്മാറിടം കാണാകേണും
 ദിവ്യങ്ങളുകുറം രുക്കെക്കാള്ളും കാണാകേണും
 മമലിയും കൊടിനട്ടവരയും കാണാകേണും
 മഞ്ഞപ്പുട്ടുകയാട കാവിക്കരിം കാണാകേണും
 അത്തത്ത്പൂംകരും നീൻ തുള്ളട കാണാകേണും

நல்ல நட்சு பாடப்பூவும் காளாகேளன்
 காயாயூமெனியோனே! மாயனே! காளாகேளன்
 அங்கியிதல் குழலுதுமாங்கிகர் காளாகேளன்
 விரபேமொவநாய பூமெனி காளாகேளன்”
 உபநிஷத்துக்குலம் ஶோவப்பூஜீஜங்காலை
 பீவளைம் ஸ்திரைசெஷ்டப்பெக்காதங்காரங்கான
 ஒஹாக்காமாக்கல்லூபாம் நாமங்காய்தில்கீடு-
 மாநாக்கலோய வேவக்கெப்புத்தல் தாந்தர
 காமதேவநபோலும் காமதை வாக்குமா-
 கேவாக்குத்துற்குமெனி தங்கை இந்பிற்குத்தான்
 மாநுக மாக்கபோலுமாரோமந்துகுமெனி
 காளமான எமதாததத்தும் களாரததானிகர்.
 ஸ்திரைக்களங்காரமங்காநாக்க் வான
 ஸங்காஷமெனிகொகையிழூப்பும் தோனிடுன்.

ஊதி நுதியபால்.

அறம் சுதாம்பால்.

(ஒக்க)

தள்ளுத்துவாளன் தோஷ்மாரோமந்துற்குமெனி
 ஏ.களாக்காதங்காரமஞ்சுநோக்காக்குத்து
 க்களைக்களங்க்காலாராநாக்காக்குத்து
 தாநாதாநாரியாதை நினாக்காக்காதாநாரி;
 நாமிள்ளர் தித்துவபும் களங்க்காலாக்குத்து-
 சுதாம் மதியாயிழுநோரமொந்துகிக்க;
 ஸாயுக்கரிக்கைதாங்கானிலாவுப் பெயாக்குத்து
 பாததெத்தக்களங்களிக்குநோக்குபோலை தாநா.
 மரராதாநாரி பாலேஶாந்தர் ஷுவலங்கா
 புத்தியிழுக்கயக்காரிக்கலாக்கிகொள்க
 பைக்கான ஸவுகிதாங் செஷ்டுக்காங்குத்து-
 கூடாக்குரைவாக்குதூ! யோகிக்கூடாயோலை;
 எதாநிழூபுங்குத்துபோய் செஷ்டுக்காங்குத்து-
 நாநாங்குவாயைய் கவிக்காரங் மரராக்குத்து;
 கோரிக்கான தாநா கோந்திதிக்காங்காரி-
 பாரக்காங்காமத்தூரி கூப்பாக்காங்காரி;

നൗകിച്ചിടവണിയിൽക്കാരംവിരൽക്കാണഭതി-
 പ്രീനത്വപുണ്ടനിന്നാളുണ്ടെനമായനാരി.
 അപ്പോഴുവിലേശൻ ഗോപിമാരോടുങ്ക്
 യുദ്ധവിൽ തെളിവേതരെയാദരവോടുങ്കുടെ,
 പിന്നെയുമിടക്കുടി മക്കമാർമ്മണികളും
 ക്ലോസം കളിപ്പിതു മന്ത്രമുഖിണിനാർ.
 അതുകൊന്തികളുംഅരായി തജ്ജീവം -
 യുദ്ധരിയങ്ങൾ വിരിച്ചിരത്തി കാവ്യം
 നിത്യവും പാരിരേഖം ദരിച്ച കളിച്ചീട് -
 മുത്തുക്കണ്ണുനിതനാരവർ പിന്നെ.
 വിത്തതാമികൾ മെഹറം ദോപത്രമഞ്ചരവക്കര
 മുഖമാം മണസ്സിൽ തന്നിലേ നിചലിച്ച
 പ്രസ്തുതജ്ഞാലേഖനു തോന്തിച്ച നാമൻ രണ്ടു-
 ടതുയും മെല്ലു മെല്ലേപ്പുറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാർ.
 “കാണായഞ്ചുട്ടതിനു മുല്ലായു് മേധനാനേ!
 പ്രാണനാഥമനേ! ത്രണംകൊന്നാണ്ടത്തിയണ്ണ:
 സേവിക്കനോരുക്കുന്നതേപ്പുവച്ചയുന്നതു ചി.എ.,
 സേവിക്കയില്ല ചാലർ തന്നപ്പുവിക്കനോരു,
 സേവിക്കനാവരയും സേവചെയ്യാതോരയും
 സേവിയാ ചി.എ.,തതിനു കാരണം ചെണ്ടു നാമം!”
 നാമനമതുകേട്ടാലോ.പിക്കോട്ടാട് ചെണ്ടു
 “ഹേരുക്കളിതിനിപ്പോറം ചെണ്ടുവൻ ഗോപിമാരേ!
 യാതൊയ ജനം തജ്ജീവന്നോന്നും സേവിച്ചതു
 നീതിയില്ലതിനേരും വാനിം തന്നയത്രേ.
 തണ്ടംക പ്രദം വേണമെങ്കിൽ ചെയ്യുമറവനെ
 നന്നാവില്ലുവച്ചയും വേണായ്ക്കില്ലയും;
 നിത്യവും കരവകൾ കുടാതെ ദരിച്ചീട് -
 മപ്പേരുമമതാനം മക്കളേരയന്നാഡോ.ഒല്ല.
 മപ്പേരയില്ലിങ്ങാക്കുന്നാജാകിലുമവരക്കു
 തിപ്പേരുള്ളതാണ് വള്ളമിരിക്കനാവർ തന്ന
 സേവചെയ്യുന്നവക്കും ചെയ്യാതെ ജനങ്ങൾക്കു
 ഭാവത്രതക്കാരുടുക്കാതെ മെരുന്നു രണ്ടു വക്ക്
 തിവക്കം തന്നെ സേവ കിഴതരെ ജനങ്ങളും,

ദൈവത്തെ മറന്നുറരം തെളിഞ്ഞെ ജനങ്ങളും.
 എന്നിതിലെന്നും കുടാ സേവിക്കും ജനങ്ങളെ
 മാനേഖം കണ്ണിമാരേ! കേരളപ്പിനിപ്പുരമാത്മം
 എന്നിപ്പുരാളാളിപ്പത്ര നിങ്ങെ നല്ലതതേ.
 കിട്ടിയ മുതലയ്യോ! പെട്ടുന്ന കട്ടപ്പോന്നോ
 ശ്രൂട്ടേരേതാപംപുണ്ട് വിനിക്കമരുതനെ,
 എന്നതുപോലെയെന്നു മുട്ടാതെ നിങ്ങളിപ്പത്ര
 കിട്ടിട്ടം മോക്ഷംതനെ മട്ടാലും വാണിമാരും!”
 പട്ടാംഗം കേട്ടിട്ടവർ മോഹത്തക്കളേരുതെറ
 യിഷ്ടത്തിൽ കളിപ്പുന്നാണ്ണേടുന്ന പറസ്റ്റപ്പട്ട്.
 വല്ലവിമാർ ചുഴിലു യമനാഡിനത്തേലേ
 മല്ലാരിതനീറ കളി ഭംഗിയിൽ ചൊല്ലാവണ്ണ.
 “എന്നാടെയരികിലുഭേദനെകയരികിലു”
 മെന്നവക്കല്ലാവക്കും തോനിപ്പു മുകിൽവണ്ണന്.
 ശ്രദ്ധാബാണ്ഡകോടി മട്ടാലുംവാണിമാരും
 പട്ടറ കളികളിൽ പട്ടമിട്ടവർകുടി,
 കാവല്ലനവരത്തെന്നെനിടയിട്ടുകുടി,
 വാട്ടകും കളികളിൽ ശീതങ്ങളുടൻ പാടി;
 ശൈരാദരണത്തിൽ പദ്മാഭേദചത്രപ്പും
 ശകരാ! ശിവാ!യെന്നു ചൊല്ലിടാവതുമിള്ള!
 തോടിയും പാടിക്കൊണ്ട് കളിക്കരമായനേരം;
 നാടകൾത്തിൽ നാടകരമായനേരം;
 നൈക്കതല്ലിൽ താളമൊത്തി നടക്കരമായനേരം;
 കാരളപ്പിലക്കവാലികളിൽക്കലാശമൊയനേരം;
 മുത്തണിമാലകളും പോർമണിക്കണ്ണലാഡ-
 ഹിംഗതാഴിൽ ക്രൂട്ടയാടിക്കൊണ്ടുന്നതുപോലെ
 പുഞ്ചായലച്ചിത്രതു പുമാലകൾ പൊഴിയവേ,
 താമരയിത്തിലെപ്പും മിച്ചികരം മലരവേ,
 തിഡ്യത്തിലുതിയം പുഞ്ചിരികരം ചിതറവേ,
 അംഗിയിലുടൻ തിങ്കരണങ്ങളിലുകവേ,
 മധുരതരം തരിവളകരം കിലുങ്ങവേ,

அன்னிமெழுலத்து போற்றுப்பக்கம் குறுணவே,
மின்னபோது மின்ம் கொடி நடவடிக்கையே,
பொறுமளியுடனத்தொள்மிடத்து பொடியவே,
பொறுமளியுடனத்தொட்டுப்பாள்கிற மின்தீவே,
தாழைத் தூண்டியுடன் கால்துவதெட்கவே,
உஸ்லாவதெட்களெடு ஸிலுமார் வளைவே,
கேதமூரிதுகளெடு ருத்தனைப் புடுவே,
விழுயம் பூளெடு விழேமொக்கையும் ஸுவிச்வே,
ஹுவஜூம் பல பவ காலனை குழித்திடு
காவ்ளீந்தாம் ரோப்புங்குமாதம் ஞுட.
நிறுவும் பூள்ளுவடை தனே காங்கிருவோ?
நானுக்கூலாக்கையதுகொள்ளுவது விழுப்பிடு?

விழுக்காடு கேருடுப்பினஞோ! ஹுகியும் நாலோகாரே!
நித்துவும் குழிக்கன நேரத்து ரோப்புமாக்க
அந்துவே! தனந்துத் தனந்த அந்துவையே
விழோஸம் வந்து விழேங்கமள்ளு மாயகொளெடு.
நித்துக்கொவ்ளீந்தாந்து காங்கூஷ்டுப்பிதிடு -
ஒலுமாதது நித்தீடுவிக்கு நின்குதுஞோ!
வழூவிமாராயிடு சுமன்து ரோப்புமாக்க-
பைப்பூக்குக்கூவிலாநை வழுத்திகா ந்.
வழூபொயிக்கூளெடு வழூவிஜினனைப் பக்கம்
நழூது நல்குவாரம் காங்கூயழூ ஒலும்?
ஏதூநிக்கூள்ளுக்கைஞோ! வழூப்புங்கு மேலு கட்டு-
வழூங்கூரு காங்கூக்குக்கூருமிலூயூலும்.
பூள்ளுநைமுவகை நூர் ஸேவிதீடுங்கூலு
தனித்துக்கீட்டுநை காங்கூகைங்கு ராகை.
பூள்ளுநைக்குதையுமிலுமிடு சுத்திலூ;
தனைக்கூள்ளுவந் தகுலுநைத்துக்கையாத்.
தனிக்கை வேள்கிடலூ நம்முடை ஓவக்கூ-
தனிக்கைநைக்கீட்டுந் தயக்கூள்ளுது கண்கு.
கண்குடிதனித் திடுபெட்டுத் துவம் ஜீவ-
நைநைது யரிக்கூளம் நோக்கன துவம் துப்புங்கு

களூடிதனிய்களை முவரினாலும்பார்
வேளைமளைகிற நோகூ முவரியில்ளிடே-
ஸோ உயிரெழு, வெள்ளே எல்லீஸ் திருவாங்க
ஸெவிசூத் பலம் நினைவுக்கடலை வாங்குத்
முளைவில்லே திருவாக்கர குறையூடு-
வெள்ளத் திருவூரால் ஸெவிக்க மாக்குகிறே!

തന്പിമരർ ചുഴാവേ കല്ലാൻറെ കളിക്കളി-
 ലിനിയം മേരു മേലേ വിസ്താരം കോപ്പിൽ കേരളപ്പിൽ!
 ലോകനാടമൻറെ കളി മോഹനം കണ്ട മേരു-
 ലോകത്ര ഉത്തരവാ ചല്ലുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ
 വിസ്താരപ്പുണ്ട് തങ്ങൾ തണ്ടാളും അഭിരാതൻ
 വിശദമോഹനം എന്ന സുവിച്ഛാഖിരിക്കുന്നു.
 സിലക്കാർ ഗസ്യവന്മാർ ദേവകരം മുനികളും-
 മത്തുതമിത്രക്കണ്ണിട്ടാനുഡണ്ണിൽ മുണ്ണി
 തന്നെത്തന്നെയുമാവര മരഹാനുമരിയാതെ
 നിന്നാരക്കാഞ്ചുണ്ണാൻറെ കളികൾക്കുണ്ട്.
 സരൂതാഷതതിനുമൊരു സാന്നാശംതന്നെയിരു
 മംഗലത്തിനുമെങ്കിൽ മാന്ധാലംസാന്താരാജം.
 അമത്തുതതിനുമിരഞ്ഞരാളുതു തന്നൊയാദേ,
 വിസ്താരതിനുമൊരു വിസ്താരതന്നെയിൽ.
 മോഹനത്തിനുമുണ്ടുമാഹനംതന്നൊയിൽ-
 ഔദ്യോഗത്തിനുപരമാനും തന്നൊയാദേ.
 വാർമിന്നം കളികളിലീവിശുംതന്നെ മഴ-
 ക്കാടുടെചിട്ട മിന്നം മിന്നംലോന്തുപേരലു
 കുട്ടകുടിയുണ്ടുതാകാമിനിമായം കളി-
 ശ്രീടിനാ, രവരെന്നു നല്ലതു വഞ്ഞത്തണ്ണം!!

ഇതി വളരെല്ലാം

୬୦

